

Ετερόδοξος ή Ορθόδοξος?

Email: TryCatholic@aol.com © 2005 A.D.

Dedicated to: St. Josaphat (1580-1623 A.D.) Archbishop of Polotsk.

Κάποιοι ισχυρίστηκαν (και ψευδώς) ότι η λεγόμενη Ορθόδοξη εκκλησία (αιρέσεις) είναι «Ορθόδοξες» με την αληθινή ἑννοια της λέξης και ότι είναι η αληθινή εκκλησία του Ιησού Χριστού, αλλά είναι έτσι; Από την άλλη, είναι η Συναγωγή του Σατανά; (The Most Holy Roman Church has always rejected the heresies of the Pseudo-Orthodox Sects and has always declared in the words of the late Pope of Rome, Pope Pius XI (1857-1939 A.D.) that: «So, Venerable Brethren, it is clear why this Apostolic See has never allowed its subjects to take part in the assemblies of non-Catholics» (Papal Encyclical Mortalium Animos, Jan. 6, 1928). Περαιτέρω, διατυπώνεται ο ισχυρισμός ότι οι λεγόμενοι Χριστιανοί της Ανατολής (οι περισσότεροι από αυτούς) έχουν το θράσος να καυχιούνται ότι είναι «Ορθόδοξοι», αλλά ισχνεί και αυτό; Επιπλέον, ποια ακριβώς είναι τα προσόντα για να είναι «Ορθόδοξος» ή αληθινό μέλος της Εκκλησίας που ίδρυσε ο Ιησούς Χριστός (Θεός)? Πολύ συχνά οι όροι συγχέονται και χρησιμοποιούνται κατά λάθος για να προσδιορίσουν αυτόν ή τον άλλο θεολογικό ή θρησκευτικό όρο (δόγμα) σε σχέση με την αλήθεια αυτών των θεμάτων. Πρόθεση του συγγραφέα αυτού του έργου είναι να αποσαφηνίσει και να αναδείξει την αλήθεια των δογμάτων του Χριστού, ώπως ορίζονται από Αυτόν και την Αγία Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία Του –εκτός της οποίας δεν υπάρχει σωτηρία– σαφώς το πιο αρνούμενο δόγμα σήμερα! (Cf. Papal Bull Cantate Domino 1441 A.D. at the Council of Florence: «Η Αγία Ρωμαϊκή Εκκλησία πιστεύει ακράδαντα, ομολογεί και κηρύσσει, ότι κανένας από αυτούς που υπάρχουν εκτός της Καθολικής Εκκλησίας, όχι μόνο ειδωλολάτρες, αλλά και Εβραίοι και αρεπικοί και σχισματικοί, δεν μπορεί να έχει μερίδιο στην αιώνια ζωή. αλλά ότι θα πάνε στην αιώνια φωτιά, «που ήταν προετοιμασμένη για τον διάβολο και τους αγγέλους του», (Matt. 25:41), εκτός αν πριν από το θάνατο ενθύμησαν μαζί Της, και ότι τόσο σημαντική είναι η ενότητα αυτού του εκκλησιαστικού σάματος, ώστε μόνο όσοι παραμένουν σα αντην την ενότητα μπορούν να επωφεληθούν από τα μιστήρια της Εκκλησίας για τη σωτηρία, και ότι μόνο αυτοί μπορούν να λάβουν μια αιώνια ανταμοιβή για τις νηστείες τους, την ελεμοσύνη τους, τα άλλα έργα της χριστιανικής ενσέβειας και τα καθήκοντα ενός χριστιανού στρατιώτη. Κανείς, ας είναι τόσο μεγάλη η ελεμοσύνη του, κανείς, ακόμα και αν χρειαστεί το αίμα του για το άνομο του Χριστού, δεν μπορεί να σωθεί, εκτός κι αν μείνει στους κόλπους και την ενότητα της Καθολικής Εκκλησίας». (Source: Enchiridion symbolorum, definitionum et declarationum de rebus fidei et morum, 30th ed., B. Herder Book Co., London, 1954, Article: 714, p. 230).

Ποιος είναι ο ορισμός της λέξης: Ορθόδοξος?

Πρώτον, καθώς ζεικίναμε, πρέπει να σημειωθεί ότι τα πιο κοινά βιβλία και κείμενα που χρησιμοποιούνται σήμερα, και για αυτό ορισμένα βιβλία και κείμενα στο παρελθόν, θα θεωρούν τη λέξη «Ορθόδοξος» σε χροιά με την Ανατολική Ορθόδοξη Εκκλησία (αίρεση). Πρόθεση μας είναι πρώτα να ξεκινήσουμε από την ετυμολογία (ιστορία) της λέξης «Ορθόδοξος» και να ακολουθήσουμε από εκεί. Η λέξη «Ορθόδοξος» προέρχεται από την ελληνική λέξη «Ορθόδοξος» που σημαίνει «σωστή πίστη ή ορθή γνώμη» διαφορετικά αποτελείται από δύο λέξεις: «ορθός – ορθός – ορθός» και «δόξα – δόξα – πίστη». Στο Webster's New Collegiate Dictionary (1959, 2η έκδ.) η λέξη «Ορθόδοξος» ορίζεται ως: «*Sound in opinion or doctrine*» (p. 593).

Η λέξη «Ορθόδοξος» χρησιμοποιήθηκε στην Πρώιμη Εκκλησία για να ορίσει τη διαφορά μεταξύ των αιρετικών (ετερόδοξων) – εκείνων που αρνήθηκαν ή αμφισβήτησαν την κατάθεση της πίστης και, των Ορθόδοξων, εκείνων που τηρούσαν την αληθινή πίστη του Χριστού όπως παραδόθηκε στον Άγιο. Ο Πέτρος και οι Απόστολοι και οι αληθινοί και έγκυροι διάδοχοι τους. Από τα οποία, ο Έλληνες δέχτηκαν στο Σύνοδο της Ένωσης της Φλωρεντίας (1438-1445 μ.Χ.) για να ανακαλέσουν αργότερα (Constantinople and the West, by Deno John Geanakoplos, the University of Wisconsin Press, p. 250 and footnotes 88 and 89, 1989; Ibid. p. 251; The Union was “rejected” by the foul heretic: Mark of Ephesus).

Ο Ιησούς Χριστός Ιδρύει την Εκκλησία Του

Στο Ιερό Ευαγγέλιο του Αγίου Ματθαίου ο Χριστός ιδρύει την Εκκλησία Του στον Άγιο Πέτρο «τον βράχο» (Ιωάννης 1:42) όταν ο Χριστός διέταξε αλάνθαστα: «Οτι είσαι ο Πέτρος [βράχος]. και πάνω σε αυτόν τον βράχο [Πέτρο] θα χτίσω την εκκλησία μου [ενικός, δηλαδή «μία】 Εκκλησία ΟΧΙ «πολλά】 και οι πύλες του άδη [άδη] δεν θα υπερισχύσουν εναντίον της» (Ματθ. 16:18). Ο Χριστός δήλωσε επίσης αλάνθαστα στον Άγιο Πέτρο (τον Βράχο): «Και εγώ [ο Χριστός] θα σου δώσω [Πέτρο] τα κλειδιά της βασιλείας των ουρανών. Και ότι δέσεις επάνω στη γη, θα είναι δεμένο και στον ουρανό· και ότι λύσεις στη γη, θα λυθεί και στον ουρανό» (Ματθ. 16:19). Ο Χριστός είχε σαφή πρόθεση ότι η Εκκλησία Του θα είχε ενότητα και εξουσία. Επιπλέον, η εξουσία αυτή δόθηκε στον Άγιο Πέτρο (μόνο) Βλ. Papal Bull Laetentur coeli, 6 Ιουλίου 1439 στη Σύνοδο της Φλωρεντίας — η Κεφαλή των Αποστόλων. Οταν ο Χριστός μίλησε στον Άγιο Πέτρο, του μίλησε στη δική τους γλώσσα (lingua, λατ.) που ήταν η αραμαϊκή ή ξαδέλφη γλώσσα των Εβραίων. Εκείνοι που δηλώνουν ότι ο Άγιος Πέτρος δεν ήταν ο Βράχος πάνω στον οποίο ο Χριστός έχτισε την Εκκλησία Του είναι σε μεγάλη πλάνη! Το όνομα του Πέτρου στα αραμαϊκά σημαίνει «Βράχος». Επιπλέον, όταν ο Χριστός είπε: «Ἐπ’ αυτού» αναφέρεται σε άλλον (τον Άγιο Πέτρο) ΟΧΙ τον Εαυτό του. Αν ο Χριστός «σκοπούσε» να οικοδομήσει την Εκκλησία Του πάνω Του, η λογική θα υπαγόρευε ότι θα έλεγε: «Ἐπάνω μου». Ωστόσο, ο Χριστός (στα Αραμαϊκά) είπε: «Ἐσύ είσαι ο Πέτρος» και η μόνη λέξη για «Βράχος» στα αραμαϊκά είναι: «κεφα» Cf. Jesus, Peter & the Keys, by Scott Butler, Norman Dahlgren, Rev. Mr. David Hess, Queenship Publishing, Goleta, CA., pp. 6-28, 1996. — Τεράστιο θεμέλιο! Επιπλέον, οι Βιβλικοί μελετητές πιστεύουν συνήθως ότι το Ευαγγέλιο του Ματθαίου δεν γράφτηκε στα ελληνικά αλλά στα αραμαϊκά—αντό διαλέγει τα λάθη των Ελλήνων Σχισματικών!

Οστόσο, οι ψευδοορθόδοξοι δηλώνουν ότι ο Άγιος Πέτρος δεν ήταν Αρχιηρός της Εκκλησίας αλλά μόνο Πρώτος μεταξύ «ίσων».

Στο αμφιλεγόμενο και αντικαθολικό έργο του πρώτην Ρωμαιοκαθολικού ιερέα, ο Abbé Guettée (1816-1892 μ.Χ.) που ονομαζόταν: The Papacy — με τον σωστό τίτλο είναι — La Papauté Schismatique ; ou Rome dans ses Rapports avec l' Eglise Orientale.(Για μια εξαιρετική διάγευση του αιρετικού έργου του Abbé Guettée με τίτλο: «Guette's Papacy Schismatic», συμβουλευτείτε: The Works of Orestes A. Brownson, Volume VIII, Detroitse, Publis 474-526, 1884.) Μεταφράστηκε (1867) από τα Γαλλικά και άλλαξε σε «The Papacy» από τον επισκοπικό αιρετικό επονομαζόμενο Επίσκοπο A. Cleveland (Coxe) 1818-1896 A.D.) της Δυτικής Νέας Υόρκης. Αυτός είναι ο ίδιος λεγόμενος Επίσκοπος

που ο πιο λόγιος και ευσεβής Λυτρωτής ιερέας Αιδ. Michael Müller C.S.S.R. ανέλαβε στο λόγιο Καθολικό (τώρα εξαντλημένο και πολύ σπάνιο) βιβλίο του The Catholic Dogma, Benzingher Brothers, by Rev. Michael Müller C.S.S.R., 1888 A.D., pages 45-66 or Chapter IV: Bishop Coxes Dishonesty. Rev. Michael Müller's Book (very rare) is one of the best on the subject of Extra Ecclesiam Nulla Salus—Outside the Church No Salvation! See also: The Great Catholic works of Fr. Leonard Feeney and Orestes A. Brownson. Τώρα, ως διαβάσουμε την αιρετική σκέψη των ψευδο-Ορθόδοξων σε αυτό το σημείο του Παπισμού και του Αγίου Πέτρου για να παραθέσουμε τον αιρετικό αββά Guettée που αργότερα έγινε γνωστός ως Fr. Bladimiroς, όταν αιρετικά έγραψε: «Παίρνουμε τη ρωμαϊκή επισκοπή στην αρχή του Χριστιανισμού, την ακολουθούμε ανά τους αιώνες και είμαστε σε θέση να αποδείξουμε αδιαμφισβήτητα, ότι κατά τη διάρκεια οκτώ αιώνων ο πνευματικός Παπισμός, όπως τον καταλαβαίνουμε σήμερα, δεν υπήρχε. ότι ο επίσκοπος της Ρόμπης ήταν επί τρεις αιώνες μόνο επίσκοπος, με τον ίδιο βαθμό με τους άλλους ότι τον τέταρτο αιώνα έλαβε την πρωτοκαθεδρία της τιμής χωρίς καθολική δικαιοδοσία. ότι αυτή η τιμή δεν έχει άλλο θεμέλιο πέρα από τα διατάγματα της Εκκλησίας, ότι η περιορισμένη δικαιοδοσία του σε ορισμένες γειτονικές εκκλησίες υποστηρίζεται μόνο με έθιμο που νομιμοποιείται από τα Συμβούλια» (The Papacy, Reprinted by New Sarov Press, Blanco, Texas, 1866, p. 20, Author's Intro). Ο Abbé Guettée ήταν ένας Ιησουΐτης ιερέας που εγκατέλειψε το μαργαριτάρι της αληθινής Ορθόδοξης Καθολικής πίστης για την ψευδό (ψευδή) Ορθόδοξη εκκλησία (αίρεση). Το έργο του είναι γεμάτο με πολλές ασυνέπειες, λανθασμένα εισαγωγικά, λανθασμένες μεταφράσεις, πλάνες και παρεμβολές στα κείμενα από τα οποία φρόντισε να παραθέσει αυτός ο αιρετικός, όλα εκτός πλαισίου. Αξίζει επίσης να σημειωθεί ότι δεν είναι σπάνιο ο ψευδοορθόδοξος να βρίσκονται συνήθως σε αρμονία με την Αγγλικανική εκκλησία (αίρεση) σε θέματα μεταφράσεων, κειμένων, θεολογίας και σε πρακτικά και θητικά ζητήματα. Πολύ συχνά οι ψευδοορθόδοξοι χρησιμοποιούν τη Βίβλο του Βασιλιά Ιακώβου (1611 μ.Χ.), The Third Millennium Bible (1998 ed.), as endorsed by Regina Orthodox Press. It is true that this heretical bible (Third Millennium) just happens to have ALL the Old Testament Books, but it is still under the auspices of the Protestant Sects. Στις λειτουργίες τους αναγνώσεις και τις γραφικές αφιερώσεις τους - οι οποίες δεν περιέχουν ΟΛΑ τα Βιβλία της Παλαιάς Διαθήκης (Δευτερο-κανονικά) για να μην αναφέρουμε τις λανθασμένες μεταφράσεις τόσο στην Παλαιά όσο και στην Καινή Διαθήκη - Ο Λόγος του Θεού παραμορφώθηκε! Επιπλέον, η ίδια ψευδο-ορθόδοξη αίρεση ισχυρίζεται ότι «δέχονται» τα Δευτεροκανονικά Βιβλία της Παλαιάς Διαθήκης (Confession of Dositheus or the Acts of the Synod of Jerusalem (1692 A.D.) See also: The Orthodox Church, by Timothy (Bishop Kallistos) Ware, Pelican Books, pp. 208-209, 1987 [original 1963]). Επιπλέον, η συμμαχία που είχαν οι ψευδοορθόδοξοι όλα αυτά τα χρόνια με την Αγγλικανική αίρεση ήταν ανυπέρβλητη. Πρέπει επίσης να ειπωθεί ότι δεν είναι ασυνήθιστο ότι οι φιλελεύθεροι κλάδοι και οι περισσότεροι από τους πιο ραβδωμένους κλάδους της ψευδο-ορθόδοξης αίρεσης, δηλαδή η Ρωσική Εκκλησία στο εσωτερικό ή η Ρωσική Εκκλησία έχου της Ρωσίας A brief but good assessment of this Sect can be found in: The Eastern Christian Churches, by Fr. Ronald Robertson, CSP., Edizioni Orientalia Christiana, Roma [Italy], pp. 123-125, 1999, 6th ed., θα χρησιμοποιήσει βιβλία Αγγλικανών και σε σπάνιες περιπτώσεις Ρωμαιοκαθολικών στην ιστορία, τη

θεολογία και τα λειτουργικά βιβλία τους. Δεν έχουν ιδιαίτερη ταυτότητα ότι μια λεπτή (αρθρωμένη) αποσαρήσιη καθορισμένων πεποιθήσεων. Άλλωστε, οι περισσότεροι προσήλυτοι στην ψευδοορθόδοξη αίρεση είναι από την Αγγλικανική αίρεση (The Orthodox Church, by Timothy [Bishop Kallistos] Ware, 1963, pp. 326-328. Anglicanism is a Sect of foul heretical depravity! Αυτό που είναι πραγματικά αξιοσημένωτο είναι ότι οι λεγόμενοι Ορθόδοξοι μπορούν να θεωρήσουν ότι η Ρωμαϊκή Εκκλησία δεν είχε ποτέ έναν πάπα που να ήταν αλάνθαστος, όχι, θεωρούν ακόμη και ότι «κανείς» ακόμη και στη δική τους αίρεση δεν είναι *per se* (Λατινικός) αλάθητος. Τώρα, αν όπως λένε, ισχύει αυτό: Τότε πώς είναι βέβαιος ο Χριστιανισμός ότι διάσκεψη τη διδασκαλία της Ανατολικής όσο και στη Δυτική Εκκλησία—αλλά αυτό είναι περιπλέον αιρετικό θεωρίας ο Χριστιανός για την πίστη του; Οι αιρετικοί (ψευδοορθόδοξοι) δεν μπορούν να παράλογο και απέχει πολύ από την «πραγματική αλήθεια»—την οποία οι αιρετικοί μισούν! Όπως αναφέρθηκε προηγουμένως: Εάν η Πρώιμη Εκκλησία δεν είχε «κανέναν» Πατέρες της Εκκλησίας αποτελούν την αλάνθαστη διδασκαλία της Εκκλησίας, αυτό δεν μπορεί να είναι! Διότι εάν είστω και ένας Επίσκοπος διαφωνούσε (κάτι που ήταν βέβαιο κατά καιρούς στο παρελθόν) σε δογματικά ζητήματα σχετικά με την Πίστη, τότε πώς επιτυγχάνεται το αλάθητο μιας συναίνεσης; Η αλήθεια δεν είναι συναίνεση αλλά Θεία Κατάθεση (Cf. Vatican Council 1870 A.D. Chapter IV, “Of Faith and Reason.” αποκαλύφθηκε στον άνθρωπο στο Θείο Πρόσωπο του Ιησού Χριστού — Αληθινός Θεός και Αληθινός Ανθρωπός. Επιπλέον, οι αιρετικοί πιστεύουν ότι κανένα απότομο δεν είναι «αλάθητο» στην αιρετική θεωρίας τους - οι οποίες δεν περιέχουν ΟΛΑ τα Βιβλία της Παλαιάς Διαθήκης (Δευτερο-κανονικά) για να αντιφαστη από άποψη για άλλη μια φορά! Ακόμη και η γνωστή και συγγραφική πένα του αιρετικού π. Ο John Meyendorff (1926-1992 μ.Χ.) της ψευδο-ορθόδοξης αίρεσης δίδαξε τα ακόλουθα: «Χωρίς να θεωρηθούν ποτέ αλάθητοι μεμονωμένα, οι επίσκοποι — χωριστά ή συγκεντρωμένοι στη σύνοδο— ήταν οι κανονικοί μάρτυρες της αληθινής διδασκαλίας...Οι οικουμενικές σύνοδοι δεν έγιναν ποτέ όργανα των αλάθητου των οποίων οι αποφάσεις γίνονταν αυτόματα αποδεκτές [...] Η πρώτη σύνοδος της Νίκαιας (325), απορρίφθηκε για περισσότερο από μισό αιώνα πριν αποκτήσει τη γενική αναγνώριση και κατέληξε να θεωρηθεί ως το σύμβολο μιας κατ' εξοχήν οικουμενικής συνόδου». (The Orthodox Church, by Fr. John Meyendorff, Fourth Revised Ed., St. Vladimir's Seminary Press, Crestwood, NY, pp. 24-25, 1996 [1960]). Επιπλέον, ποιος θα α

μαθητής της κοινωνίας με τη Ρώμη ότι ο κόσμος και η συντριπτική πλειοψηφία των επισκόπων είχαν στραφεί στην αίρεση του αρειανισμού. ? Οστόσο, η λεγόμενη «συναίνεση» δεν ήταν το βάρος της απόδειξης για την αληθινή Ορθόδοξη πίστη: Γιατί; Γιατί η αληθινή Ορθόδοξη πίστη δεν επιβεβαιώνεται από την πίστη πολλών αλλά από τον αλάθητο κανόνα που έθεσε ο Χριστός στον Άγιο Πέτρο: (*The Orthodox Church*, by Timothy [Bishop Kallistos] Ware, pp. 253,5,6.)— τότε πρέπει να παραδεχτούν ότι η αίρεση των Αρειανών ήταν αληθινή και η σωτηρία πίστη: Δεν την είχε η πλειοψηφία την εποχή της κρίσης? Ιδιαίτερα δεν έγραψε ο επιφανής Ιατρός της Εκκλησίας Άγιος Ιερώνυμος (342-420 μ.Χ.) σχετικά με το θέμα του Αγίου Αθανασίου (297-373 μ.Χ.) ότι: «Ολος ο κόσμος βόγκηξε και ἐμεινε ἔκπληκτος που βρήκε τον εαντό του Ἀριανό» (*The Dialogue Against the Luciferians*, by St. Jerome, Article # 19). Δεν ηχούσαν τα λόγια σε καμό αίρεσης: «Athanasius contra mundum, (Λατινικά)»—«Ο Αθανάσιος εναντίον του κόσμου?» Είναι εκπληκτικό το πόσα έχουν οι ψευδο-ορθόδοξοι αιρετικοί εναντίον της Λατινικής Εκκλησίας και των Αγίων Της, πόσο μάλλον το μίσος τους για την Καθεδρία του Αγίου Πέτρου και τη χρήση της λατινικής γλώσσας. Τόσο πολύ, ώστε, θεωρούν τους Αγ. Ο Ιερώνυμος και ο Αυγούστινος του Ιππόνα όχι ως Ορθόδοξοι—κατέχοντας την αληθινή πίστη. και ότι, μερικές από τις αιρέσεις που βρίσκονται στο χέρι μπερδεύονται αν είναι ευλογημένες (cf. *The Place of Blessed Augustine in the Orthodox Church*, by Fr. Seraphim Rose, St. Herman of Alaska Brotherhood, p.70, 1996 [1983]) ή Άγιος — η έλλειψη ομοιομορφίας των αιρετικών! Αυτό που αποτυγχάνουν να κάνουν οι ψευδο-ορθόδοξες αιρέσεις είναι να «παραθέτουν» αυτό που «είπαν πραγματικά» οι Πατέρες της Εκκλησίας και επίσης, τι είχαν να πουν οι Πάπες της Ρώμης πριν από τον 80 αιώνα σχετικά με το δόγμα της Παγκόσμιας Δικαιοδοσίας και το προνόμιο (χάρισμα) της Πατικού Αλάθητο. Μάλλον: Τι ακριβώς δίδαξαν επ' αυτού οι Πάπες της Ρώμης — τους οποίους οι ψευδοορθόδοξοι θεωρούν ως Αγίους στην αίρεση τους, όπως: οι Άγιοι Πάπες Λέων 1ος και Γρηγόριος ο Μέγας. Θα αποδειχθεί τώρα από τους Πατέρες της Ανατολικής Εκκλησίας και από τους Πάπες της Ρώμης: Ανατολή και Δύση. ότι η Εκκλησία της Ρώμης και οι έγκυοι Πάπες Της δεν ήταν μόνο Αρχηγοί της αληθινής Εκκλησίας του Χριστού αλλά και προκισμένοι με το χάρισμα (χάρισμα) του αλάθητου στις αποφάσεις τους σχετικά με την πίστη και τα ήθη. Στην πραγματικότητα, οι αιρετικοί δεν ενδιαφέρονται ποτέ να «παραβάσουν» τους Ποντίφικες που βασιλεύουν πριν από τον 80 αιώνα — ας μιλήσουν μόνοι τους! Ο άγιος Πάπας Λέων ο Μέγας (400-461 μ.Χ.) λέει με τόλμη: «Ἀπό όλο τον κόσμο μόνο ο Πέτρος επιλέγεται για να πρωτοστατήσει στην κλήση όλων των εθνών, να είναι η κεφαλή όλων των Αποστόλων και όλων των Πατέρων της Εκκλησίας. Επι, μολονότι στον λαό του Θεού υπάρχουν πολλοί ιερείς και πολλοί ποιμένες, ο Πέτρος θα πρέπει να κυβερνά σωστά όλους εκείνους στους οποίους ο ίδιος ο Χριστός είναι ο κύριος ὀρχοντας». (*Sermo 4, c. 2*; See also, Papal Encyclical of Pope Leo XIII *Satis Cognitum*, Article # 12, June 29, 1896).

Ο Άγιος Πάπας Γρηγόριος ο Μέγας (540-604 μ.Χ.), γράφοντας στον Αυτοκράτορα Μαυρίκιο Αύγουστο. λέει: «Είναι φανερό σε όλους όσοι γνωρίζουν το ευαγγέλιο ότι η ευθύνη ολόκληρης της Εκκλησίας ανατέθηκε στον Άγιο Πέτρο, τον απόστολο και Πρίγκηπα όλων των αποστόλων, με τον λόγο του Κυρίου [...] Ιδού! έχει λάβει τα κλειδιά της ουράνιας βασιλείας — του απονέμεται η δύναμη του δεσμού και του λύματος: η φροντίδα ολόκληρης της κυβέρνησης της Εκκλησίας είναι εμπιστευμένη σε αυτόν». (*Epist. lib. v.*, Epist. xx; ibid. *Satis Cognitum*, Article 12, June 29, 1896).

Τώρα, δεν μπορούμε να αναφέρουμε ότι η αιρετική ψευδο-ορθόδοξη λεγόμενη «Παραδοσιακή» Σέχτα The Russian Church Outside of Russia, η οποία έσπασε (1921) από την κοινωνία με την κυριαρχη ψευδο-ορθόδοξη σέχτα (σήμερα τη μεγαλύτερη ομάδα των Σέκτων) που θεωρούν τον αειμνηστο λεγόμενο Πατριάρχη Κωνσταντινούπολεως Μελέτιο Μετοξάκη Δ' (1871-1935) ως αιρετικό και τέκτονα (*The Struggle Against Ecumenism*, by The Holy Orthodox Church of America (Holy Transfiguration Monastery), Boston, Mass. p. 29, 1998). για αλλαγή (1923) του Ημερολογίου από Ιουλιανό A good “refutation” of the Julian Calendar Cf.: *Our Calendar: The Julian Calendar and its Errors*, Rev. George Nichols Packer, Williamsport, PA., 1893; 46 B.C., Julius Caesar) στον Γρηγοριανό (1582 μ.Χ., Πάπας Γρηγόριος XIII) μπορεί ακόμη, να εγκρίνει και να δημοσιεύσει ένα βιβλίο με τίτλο: «Οι ομιλίες του Αγίου Γρηγορίου του Μεγάλου για το Βιβλίο του Προφήτη Ιεζουκήλ». (Published By: *The Center for Traditionalist Orthodox Studies*, St. Gregory Palamas Monastery, Translated by Theodosia Gray, Etina, California 1990.) Οι λόγοι για να το επισημάνουμε αυτό είναι: Πώς μπορεί η Ρωσική Εκκλησία εκτός Ρωσίας και οι άλλες αιρετικές (ελληνικές και ρωσικές) ψευδοορθόδοξες αιρέσεις να θεωρούν τον Άγιο Πάπα Γρηγόριο του Μέγαρως «Άγιο» και όμως, «απορρίπτουν» ή «παραβλέπουν». Τι είπε για τον εαντό του — αν το Δόγμα της «Υπεροχής» του Πάπα είναι γ' αυτούς πλάνη ή αίρεση; Με άλλα λόγια: Ή ο Άγιος Πάπας Γρηγόριος ο Μέγας είναι Άγιος ή μοχθηρός αιρετικός; Δεν μπορεί να είναι και τα δύο! Επιπλέον, εάν οι λεγόμενοι Ορθόδοξοι έχουν κάνει ένα «λάθος» από αυτή την άποψη και θα ήθελαν τώρα να βάλουν τον Άγιο Πάπα Γρηγόριο στον κατάλογο των αιρετικών—τότε δεν είναι η αληθινή Εκκλησία, όπως ισχυρίζονται, γιατί έχουν πλανηθεί σε ένα σημαντικό ζήτημα. — ποιος είναι και ποιος δεν είναι Άγιος. Κυρίως, αυτό έχει να κάνει με το γεγονός ότι δεν «κατέχουν» το χάρισμα του Αλάθητου όπως το συναντάμε μόνο στη Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία!

Οι Έλληνες Ορθόδοξοι Καθολικοί Πατέρες για τον Παπισμό

Ο Άγιος Βασίλειος ο Μέγας (330-379 μ.Χ.) έγραψε: «Η Εκκλησία του Θεού, της οποίας τα θεμέλια είναι πάνω σε iερούς λόφους, γιατί είναι χτισμένο πάνω στα θεμέλια των αποστόλων και prophets. Ενα από αυτά τα βουνά ήταν ο Πέτρος, πάνω στον οποίο βράγο ο Κύριος υποσέθηκε ότι θα έγινε την Εκκλησία Του». (*Comm. in Isai.*, ii, 66; *Opp.*, i, 427.) «Εξαιτίας της υπεροχής της πίστης του [Αγ. Πέτρου] έλαβε πάνω του το κτήριο της Εκκλησίας». (*Adv. Eunom.*, II, 4; *Patrologia Graeca* Vol. 29, p. 580). Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος (344/354-407 μ.Χ.) στυλό: «Πέτρος το στόμα της χορωδίας των Αποστόλων, ο πρώτος στην Εκκλησία, ο φίλος του Χριστού, [...] αντός ο Πέτρος, και όταν λέω Πέτρος, εννοώ τον αδιάσπαστο Βράγο, το ακλόνητο θεμέλιο, τον

μεγάλο απόστολο...» (*T. ii Hom. V. de Poenit.* n. 2, p. 309). Άγιος παπά Ζώσιμος (The Heretics regard him as a Saint and Pope of Rome. Cf. *Ten Greek Popes*, by Dennis Michelis, Light and Life, pp. 25-30, 1987), (417-418 A.D.) ο Έκτος Έλληνας Πάπας, έγραψε χωρίς δισταγμό στους Αφρικανούς Επισκόπους: «Μολονότι η παράδοση των πατέρων έχει αναθέσει τόσο μεγάλη εξουσία στην αποστολική έδρα, ώστε κανείς δεν θα πρέπει να τολμήσει να αμφισβητήσει μια κρίση που δόθηκε από αυτήν, και αυτή η βουλή, με κανόνες και κανονισμούς, έχει τηρηθεί σε αυτό. και η πειθαρχία της Εκκλησίας, στους νόμους που εξακολουθεί να ακολουθεί, εξακολουθεί να αποδίδει στο όνομα του Πέτρου, από τον οποίο αυτό το βλέμμα (ή, η πειθαρχία) κατάγεται, η ευλάβεια που οφείλεται, - για την κανονική αρχαιότητα, με καθολική συγκατάθεση, θέλησε να ανήκει τόσο μεγάλη δύναμη σε αυτόν τον Απόστολο, μια δύναμη που επίσης προέρχεται από την πραγματική υπόσχεση του Χριστού Θεού μας, ότι Θα έπρεπε να είναι δικό του να λύσει ό,τι ήταν δεμένο και να δέσει ό,τι λύθηκε, μια ίση κατάσταση εξουσίας θα απονεμηθεί σε εκείνους που, με τη θέληση του, θα έπρεπε να βρεθούν άξιοι να κληρονομήσουν την έδρα του, γιατί έχει και τους δύο υπεύθυνους για όλες τις εκκλησίες , και ειδικά σε αυτό όπου καθόταν, ούτε επιτρέπει σε καμία καταγύδη να ταρακούνησε ένα μόριο του προνομίου, ή οποιοδήποτε μέρος της πρότασης αυτού του φροντιστηρίου στο οποίο έχει δώσει το όνομά του ως εταιρεία ίδρυσης και να μην αποδυναμωθεί από οποιαδήποτε βία και στην οποία κανείς δεν μπορεί να επιτεθεί βιαστικά αλλά με δικό του κίνδυνο— βλέποντας, λοιπόν, ότι ο Πέτρος είναι ένας επικεφαλής τόσο μεγάλης εξουσίας και ότι έχει επιβεβαιώσεις τα μεταγενέστερα διατάγματα (ή καταστατικά) των πατέρων. ότι, με δύον τους νόμους και κανονισμούς, ανθρώπινους και θεϊκούς, η Ρωμαϊκή Εκκλησία ενισχύεται, και δεν είσαι αδαής, ναι, να ξέρετε, αγαπητοί αδελφοί, και ως ιερείς δεν αγνοείτε, ότι κυβερνάμε τον τόπο του και κατέχουμε επίσης την εξουσία του ονόματός του, ωστόσο, αν και είναι τόσο μεγάλη η εξουσία μας που κανείς δεν μπορεί να αρνηθεί (ή να το ξανασκεφτεί) τη πονητή μας, δεν κάνωμε τίτοτα, το οποίο δεν το έχουμε αναφέρει με τη θέληση μας με επιστολή εν όψει σας, παραχωρώντας αυτό στην αδελφότητα». (*Ep. xi. ad Afros*, pp. 15, 16, t. ix. *Galland*). Θα μπορούσε να είναι κάτι πιο ξεκάθαρο; Η αντίφαση που οι Έλληνες και οι Ρώσοι κλ.π., αδυνατούν να αναγνωρίσουν (αναμφισβήτητα) είναι ακατόρθωτη — αυτούς που χαρετούν, ως Αγίους, τους «καταδικάζουν»!

Οι ψευδο-ορθόδοξοι για τον έλεγχο των γεννήσεων (αντισύλληψη)

Δεν είναι λοιπόν περίεργο που οι λεγόμενες Ορθόδοξες εκκλησίες (σέκτες) έχουν αγκαλιάσει την Αντισύλληψη ή τον έλεγχο των γεννήσεων στην θητική τους διδασκαλία. Αυτό συνοψίζεται στη διδασκαλία του λεγόμενου Ορθόδοξου Επισκόπου Διοκλέιας Κάλλιστου (Timothy Ware), όταν αιρετικά και αμαρτωλώς έγραψε: «Σχετικά με τα αντισυλληπτικά και άλλες μορφές ελέγχου των γεννήσεων, υπάρχουν διαφορετικές απόψεις εντός της Ορθόδοξης Εκκλησίας. Στο παρελθόν ο έλεγχος των γεννήσεων καταδικάζόταν έντονα, αλλά σημερά έρχεται να επικατέστησε μια λιγότερο αυστηρή άποψη, όχι μόνο στη δύση αλλά και στις παραδοσιακές ορθόδοξες χώρες. Πολλοί Ορθόδοξοι θεολόγοι και πνευματικοί πατέρες ιερείς και επισκόποι θεωρούν ότι η υπεύθυνη χρήση αντισύλληψης εντάς του γάμου δεν είναι από μόνη της αμαρτωλή. Κατά την άποψη τους, το ερώτημα πόσα παιδιά πρέπει να έχει ένα ζευγάρι και σε ποια χρονικά διαστήματα

αποφασίζεται καλύτερα από τους ίδιους τους συντρόφους ήλικούς, σύμφωνα με την καθοδήγηση της συνέδησης τους. (*The Orthodox Church*, Penguin Books, London, England, “new edition” revisions 1993/1997, originally published in 1963 p. 302 by Pelican Books, London, England. Edition quoted above: 1997 edition, p. 296.) Εκ των υστέρων, το πώς οι ψευδοορθόδοξες αιρέσεις μπορούν να ισχυρίζονται ότι είναι «Ιερές» όταν βεβηλώνουν την εαντό τους με αιρετικό δόγμα και καταστρέφουν την ουσία του γάμου επιτρέποντας μια τέτοια ανήθικη πρακτική—είναι επαναστατικό και ένα σημάδι ότι δεν έχουν ακεραιότητα θητικής. Αν ο ανανισμός είναι αμαρτία (Ματθ. 5:27-9)—το ίδιο ισχύει και για την Αντισύλληψη (Γένεση 38:8-10; Cf. See Author's Work: *Contraception: Reception or Deception*, 2005 A.D.)—**the Devil's Brew!** Ο ίδιος επίσκοπος Κάλλιστος (Ware) εγκρίνει επίσης τη γνωσκεία χειροτονία στην Ιεροσόλημα και την επισκοπή (*Women and the Priesthood*, St. Vladimir's Seminary Press, Crestwood, New York, 1999, pp. 1, 7). --**«Είναι Ορθόδοξος»**

Σημείωμα για το Ιερό Καθολικό Δόγμα του «Filioque». Οι Προτεστάντες υποστηρίζουν όταν διαβάζουν την αιρετική τους εκδοχή της Αγίας Γραφής (KJV) ότι οι άνθρωποι σώζονται από το «Faith Alone». Οστόσο, δεν μπορούν να παράγουν το εδάφιο—στην πραγματικότητα το αντίθετο—(Ιακώβον 2:24). Επιπλέον, δεν ισχυρίζονται ούτε κατέχουν τον «αλάθητο». Τώρα, αν οι ψευδο-ορθόδοξες αιρέσεις δεν ισχυρίζονται ούτε το προσωπικό «αλάθητο», τότε βρίσκονται στην ίδια βάρκα με τους Προτεστάντες—ναυαγίο χωρίς αληθινή Ορθόδοξη Καθολική Πίστη— ή διακηρύσσουν τώρα «Προτεσταντισμό»? Επιπλέον, δεν μπορείται να απορέτησε την ιεραρχία της Υπόσχεσης της Προτεσταντισμού! Αυτό είναι ότι ο Άγιος Ποντίφικας (Monsignor) που έσπασε στην Εκκλησία τον κατάλογο των Κανονικών Βιβλίων της Αγίας Γραφής (The text of the Decree of Damasus may be found in: *Mansi*, Vol. 8, p. 145-147; Abbé J.P. Migne, (221 Vols.) *Patrologia Latina*, Vol. 19, pp. 787-793). — τον οποίο ο Ετερόδοξος Ορθόδοξος θεωρούν Άγιο. Διαβάστε τι διδάξει αυτός ο ένδοξος Πάπας της Ρώμης για την εξουσία και την Αγία Εδρά του: «Δεν ήταν οι αποφάσεις των Συνόδων που καθέρωσαν την υπεροχή της Ρωμαϊκής Εκκλησίας έναντι των όλων Εκκλησιών, αλλά τα λόγια του Κυρίου και Σωτήρα μας: «Εσύ είσαι ο Πέτρος» που είναι εγγεγραμμένα στο Ευαγγέλιο [του Ματθαίου 16:18 -19]» (Abbé J.P. Migne, (221 Vols.) *Patrologia Latina* Vol. 20, p. 374; Vol. 59, p. 13).

Για περισσότερες πληροφορίες, στείλτε email:
Email: TryCatholic@aol.com